

troer jeg ikke, at man kan sige, at han endnu er kommen let fra sine Forslag. Jeg skulde være enig med det ærede Medlem fra Mariager og stemme imod Loven, dersom jeg troede derved at naae et endeligt Maal. Jeg vil derfor forsøge, om jeg ikke skulde kunne finde en Midvei, som nogenlunde kunde fyldestgjøre de Betragtninger, der have gjort sig gjældende i Loven, og de Betragtninger, der her under Behandlingen af denne Sag have gjort sig gjældende. Lad os først undersøge, hvad der egentlig har gjort sig gjældende i Loven, som den nu er kommen fra Regjeringen. Staaer den som Beviis for, at Regjeringen i Principet ønsker at vedblive at understøtte denne Industrigreen? Jeg siger Nei, og holder jeg det sammen med de Udtalelser, der til forskjellige Tider have ledsaget Regjeringens Forslag om denne Gjenstand, da fremtræder Regjeringens Stilling snarere som en Afvinding med en forudgaaende Tid, som Regjeringen ikke mener at man strax kan stille sig ved. Det forekommer mig, at Regjeringen, og navnlig den ærede nuværende Indenrigsminister, gjentagne Gange har erklæret, at han i Principet deler deres Anskuelse, som sige, at Staten hverken selv skal give sig af med Industri eller understøtte Industrien, men lade den sørge for sig selv. Paa den anden Side har man erkjendt, at man vilde gjøre Uret i, pludseligt at forlade den Vej, som har en lang Historie bagved sig, og som vi maae see at komme til Slutning med paa en, om jeg maa bruge det Udtryk, mere mindelig Maade. Saaledes forekommer det mig at Sagen ligger for os fra Regjeringens Side. Hvorledes ligger den for os fra Forbundens Side og fra de forskjellige Mænds Betragtninger, som ere optraadte i denne Retning? De, der efter deres Stilling kunne tillægges meest Sagkundskab, og deriblandt den ærede 6te Folkethingsmand for Kjøbenhavn (Hegermann-Lindencrone), have paa en klar og tydelig Maade oplyst den simple Kjendsgjerning, at Hesteavlen her i Landet har fulgt hele Samfundets Udvikling. Tidligere laae Hesteavlen, saa at sige, sondret fra og ved Siden af Ugerbruget; Ugerbruget blev drevet ved Ho-

veri, de større Gaarde selv holdt ikke Heste til Arbeidsheste; Eierne lode sig endogsaa befordre ved Hjælp af Hoveri; men paa de fleste større Gaarde, og navnlig paa de kongelige Domainer, holdes der Heste for Hesteavlen til Pragt- og Krigsbrug. Der ligger et Mindre derom ved de fleste større Gaarde, idet man der finder Navnet „Folehaver“; det er en Levning fra denne Hesteavlens Tid og fra den afsondrede Maade, hvorpaa den bestod. Efterhaanden som dette Forhold blev opløst, efterhaanden som det mindre Ugerbrug er kommet til en mere selvstændig Stilling, og de større Gaarde ere indbragne under egen Drift, har Fornødenheden af Heste været en anden for begge Parter. Man har paa den ene Side behøvet større, dygtigere og kraftigere Heste til Avlsbruget, og paa den anden Side til ved Siden af Ugerbruget at have et Hestehold, som ikke kan vedligeholdes uden overordentlige Bekostninger, efterhaanden som Landet mere og mere opdyrkes. Man er derved kommen til at have et ypperligt Hestehold til Ugerbruget, men derimod ganske sikkert et mindre godt til Luxus. Jeg skal imidlertid bemærke, at Luxusheste i den Betydning, vi nu forstaae det, egentlig aldrig have været tilstede her i Landet i nogen betydelig Grad. Man mener ogsaa, at vi have faaet et mere indskrænket Antal af Rideheste til Brug for Armeens Rytteri; dette er heller ikke ganske rigtigt. Der ligger vistnok noget Rigtigt deri, men at vore Heste ikke fyldestgjøre i denne Retning ligger væsentligt i, at Rytteriet anlægger en anden Maalestof for sin Fornødenhed end tidligere. De Heste, hvormed vort Rytteri tidligere har været forsynet og kunde være forsynet, er det ikke tilfreds med nu, efterat det er blevet stillet ved Siden af Rytterier, som have Heste fra Lande, hvor Hestene bevæge sig med større Væghed og Frihed, fordi Ugerbruget der er mindre udviklet, og derved faae en Charakter, der gjør dem mere skikede for Rytteriet. Nu her i Landet at ville forsøge paa at skaffe tilveie en Hesteavl, som skulde forsyne vort Rytteri med denne Art Heste, man troer der behøves, troer jeg vilde være forgjæves.